

رامین برتو

هفتمین دور مذاکرات لبنان و اسرائیل در رم، بیش از آنکه به گشایش در مسیر اجرای توافق چهار چوب منجر شود، شکاف‌های بنیادین میان دو طرف را آشکار کرد. اگر چه میانجیگری آمریکا توانست دو طرف را درباره فهرستی محدود از کشور‌های احتمالی برای نظارت و راستی‌آزمایی به تفاهم اولیه برساند و زمینه تدوین توافق امنیتی رافراهم کند، اما مسئله اصلی، یعنی مر حله بعدی عقب‌نشینی اسرائیل از جنوب لبنان و نسبت آن با خلع سلاح حزب الله، همچنان حل نشده باقی ماند. به همین دلیل، مذاکرات تا اول سپتامبر در شرايطی که حملات اسرائیل به مناطق جنوبی ادامه دارد و فاصله میان مسیر دیپلماتیک و واقعیت میدانی بیشتر شده، به تعویق افتاد.

عقب‌نشینی در برابر خلع سلاح

بر اساس چار چوبی که لبنان، اسرائیل و آمریکا در ۲۶ ژوئن به آن دست یافتند، قرار بود ارتش لبنان در جنوب مستقر شود و عقب‌نشینی نیرو‌های اسرائیلی به شکل مر حله‌ای پیش برود. با این حال، تفسیر دو طرف از ترتیب اجرای این تعهدات متفاوت است. لبنان خواهان تعیین مناطق تاز‌های برای مر حله دوم عقب‌نشینی و واگذاری کنترل آنها به ارتش خود است؛ از جمله

از نگاه لبنان، عقب‌نشینی اسرائیل باید بخشی از مسیر اجرای توافق باشد و ارتش لبنان بتواند حاکمیت دولت را در جنوب تثبیت کند، اما اسرائیل عقب‌نشینی را به تحقق مجموعه‌ای از شروط امنیتی، از جمله بر چیدن زیر ساخت‌های نظامی حزب الله و حذف یک به یک تونل‌های این جریان گره زده است

بنت جلیل و خیام که در جنگ آسیب فراوان دیده‌اند. اسرائیل در مقابل می گوید پیش از هر گسترش جغرافیایی، باید میزان استقرار و کنترل ارتش لبنان در مناطق آزمایشی زو طر غربی و قرون - سر یفا را ستی آزمایی شود. این اختلاف، صرفاً یک اختلاف فنی نیست؛ بلکه به پرسش اساسی درباره ترتیب تعهدات بازمی گردد. از نگاه لبنان، عقب‌نشینی اسرائیل باید بخشی از مسیر اجرای توافق باشد و ارتش لبنان بتواند حاکمیت دولت را در جنوب تثبیت کند. اما اسرائیل عقب‌نشینی را به تحقق مجموعه‌ای از شروط امنیتی، از جمله بر چیدن زیر ساخت‌های نظامی حزب الله، حذف انبار‌های سلاح، تونل هاو سامانه‌های فرماندهی و کنترل و محدود کردن توان نظامی این جنبش پیوند زده است. در چنین شرایطی، هر مر حله از عقب‌نشینی عملاً به میزان تحقق مطالبات امنیتی اسرائیل وابسته می شود.

همین مسئله باعث شد دور هفتم نتواند به توافقی درباره مناطق جدید عقب‌نشینی یا ترتیبات نهایی امنیتی برسد. حتی پیشنهاد نظارت خارجی نیز به دلیل اختلاف درباره کشور ها، شمار نیرو ها، شیوه استقرار و مبنای حقوقی مأموریت هنوز نهایی نشده است. کنار گذاشته شدن فرانسه و رد استفاده از شرکت‌های امنیتی خصوصی از سوی لبنان، نشان می دهد ساز و کار نظارت نیز خود به عرصه‌ای برای چانه زنی تبدیل شده است. گز ینه استفاده از یونیفل نیز به دلیل پایان مأموریت کنونی آن و نیاز به قطع نامه تازه - شورای امنیت، پیچیدگی حقوقی و سیاسی بیشتری دارد.

چرا مذاکرات رم به نقطه توافق نرسید؟
دلیل دوم ناکامی، شکاف عمیق بر سر خلع سلاح حزب الله است؛ موضوعی که از ابتدا یکی از حساس ترین بخش های چار چوب توافق بوده است. پیشنهاد مطرح شده در مذاکرات، لبنان را به حذف عناصر مسلح، نابودی و مصادره انبار های سلاح، تونل ها و زیر ساخت‌های نظامی

نسخه ایرانی

تل آویو حملات به جنوب لبنان را از سر گرفت و برای عقب نشینی شرط گذاشت؛

خلع سلاح حزب الله؛ نقطه مبهم توافق بیروت – تل آویو

وادر می کند و اجرای آن را به تأیید میدانی شخص ثالث گره می زند. حتی بازگشت ساکنان به روستاها یبشان نیز در برخی ترتیبات پیشنهادی به بررسی هویت و اطمینان از نداشتن وابستگی به حزب الله وابسته شده است. بندی که ارتش لبنان آن را در عمل دشوار و مانعی برای بازگشت مردم می داند.

از این منظر، مسئله فقط خلع سلاح یک گروه نیست؛ بلکه به تعریف حاکمیت، امنیت و نقش دولت لبنان مربوط می شود. حزب الله با خلع سلاح مخالفت کرده و آن را امتیاز دهمی می داند. در سوی دیگر، اسرائیل و آمریکا خواهان اقداماتی هستند که از نظر آنها باید توان نظامی حزب الله را به طور پایدار از میان ببرد. بنابر این، هر دو طرف درباره «ترتیب» اجرای توافق اختلاف دارند. لبنان عقب‌نشینی و تثبیت حاکمیت را مقدمه اعتماد سازی می بیند، در حالی که اسرائیل امنیت و حذف تهدید را پیش شرط عقب‌نشینی می داند.

در این میان، نقش آمریکانیز دو گانه است. واشنگتن از یک سو مذاکرات را بسپار سازنده توصیف کرده و بر ادامه تماس ها تأکید دارد. لبنان عقب‌نشینی و تثبیت حاکمیت را مقدمه اعتماد سازی می بیند، در حالی که اسرائیل امنیت و حذف تهدید را پیش شرط عقب‌نشینی می داند. در این میان، نقش آمریکانیز دو گانه است. واشنگتن از یک سو مذاکرات را بسپار سازنده توصیف کرده و بر ادامه تماس ها تأکید دارد و از سوی دیگر، مسئول تدوین

خبر

لندن آمریکا را به مداخله در سیاست داخلی انگلیس متهم کرد

کمک مالی نیم میلیون دلاری سفارت سقارت آمریکا در لندن برای برنامه‌های جدید «آموزش عمومی» از سوی بریتانیا به عنوان دخالت در سیاست داخلی این کشور مورد انتقاد قرار گرفته است. روزنامه گاردین در این باره گزارش داد: در اطلاعیه این کمک مالی هدفی تحت عنوان ایجاد «گفت‌وگوی ملی درباره ارزش های تمدنی مشترک» پایه‌گذار روابط آمریکا و بریتانیا ذکر شده است و اولویت با متقاضیانی خواهد بود که قصد ترویج «آزادی بیان» و «دولت محدود» را داشته باشند. این اقدام در حالی انجام شده است که مقامات مالی دولت دونالد ترامپ، رئیس جمهور

بادامه فشار میدانی، اسرائیل می‌کوشد محاسبات امنیتی خود را به متن مذاکرات تحمیل کند و هزینه حفظ زیرساخت‌های مسلحانه حزب‌الله را افزایش دهد. سوم اینکه این رویکرد می‌تواند در محاسبات داخلی دولت بنیامین نتانیا‌هو نیز کاربرد داشته باشد؛ یعنی نمایش قدرت نظامی و تأکید بر امنیت در برابر هر گونه تصویری از عقب‌نشینی یا امتیاز دهی.

از سوی دیگر، مسئله مناطق آزمایشی نشان می‌دهد که حتی توافق‌های محدود نیز بدون جدول زمانی و معیارهای متقابل، قابلیت تبدیل شدن به ابزار فشار را دارند. اگر هر طرف اجرای تعهد خود را منوط به تحقق تعهد طرف مقابل کند، چرخه‌ای شکل می‌گیرد که در آن هیچ کس گام را نمی‌پذیرد. راه خروج، تعریف شاخص‌های دقیق و همزمان برای عقب‌نشینی، استقرار ارتش لبنان، نظارت بین المللی و کاهش تهدیدهای نظامی است؛ در غیر این صورت، توافق همچنان شکننده خواهد ماند.

در نهایت، خطر اصلی آن است که هر حمله تازه، پاسخ متقابل، و سپس عملیات گسترده‌تر، منطق «هذاکرة زیر آتش» را تثبیت کند. اگر اسرائیل عقب‌نشینی را همچنان به خلع سلاح کامل حزب‌الله گره بزند و لبنان نیز بدون دریافت تضمین روشن درباره عقب‌نشینی و حاکمیت سرزمینی حاضر به پذیرش شروط امنیتی نباشد، بن بست ادامه خواهد یافت. در چنین شرایطی، تعویق مذاکرات تا اول سپتامبر می‌تواند به جای فرصتی برای توافق، زمان بیشتری برای انباشت تنش فراهم کند.

با این حال، شکست کامل دیپلماسی هنوز قطعی نیست. تفاهم اولیه درباره ساز و کار نظارت، پیشرفت در نقشه‌های مناطق مورد بحث و توافق برای حرکت به سمت تدوین توافق امنیتی نشان می‌دهد کانال مذاکره همچنان فعال است. مسئله تعیین کننده تبدیل این دستاوردهای فنی به تعهدات سیاسی قابل اجراست. اگر آمریکا بتواند کاهش تنش، عقب‌نشینی مرحله‌ای اسرائیل و استقرار ارتش لبنان را همزمان با ترتیبات امنیتی واقع بینانه پیش ببرد، امکان جلوگیری از تشدید جنگ وجود دارد. در غیر این صورت، استمرار حملات جنوب لبنان می‌تواند اعتماد باقی مانده را از میان ببرد. روند مذاکرات را به بن بست بکشاند و زمینه را برای بازگشت مناعه‌ای گسترده‌تر فراهم کند.

خبر

لندن آمریکا را به مداخله در سیاست داخلی انگلیس متهم کرد

ذکر شده و گاردین آن را رویت کرده بخشی از بسته حمایتی برای گروه‌های اروپایی است که مورد توجه دولت ترامپ هستند. با این حال، پس از انتشار اسنادی در وبگاه سفارت آمریکا که از موسسات خیریه، سازمان‌های غیرانتفاعی و دیگران دعوت می‌کرد تا برای دریافت کمک‌های مالی تحت طرحی با عنوان «آزادی در چارچوب قانون» سنّت مشترک انگلو-آمریکایی به «دخالت در دموکراسی بریتانیا» متهم شده است. کانون وکلای دادگستری آمریکا که در این طرح کمک مالی نقشی ندارد از دولت ترامپ در ترمای به اتهام ارباب و کلا و شرکت‌های حقوقی شکایت کرده است. نهادهای همتای اروپایی، از جمله انجمن حقوقی و انجمن وکلای دادگستری در بریتانیا نیز حمایت خود را از وکلای آمریکایی اعلام کرده و میلیون دلاری باشد که وزارت خارجه آمریکا قصد دارد به سازمان‌هایی در انگلیس اختصاص دهد که توسط جیکوب ریس-مساگ و توبی یانگ-ز چهره‌های محافظه کار بر جسته تائیس شده‌اند. این کمک‌های مالی گرفته نشده است.

خبر

الزیدی: نظامیان آمریکا ۳۰ سپتامبر از عراق خارج می‌شوند

نیز بر استعمار تلاش بغداد برای تقویت ثبات و تبدیل عراق به یک قدرت اقتصادی و سیاسی تأثیر گذار در منطقه تأکید کرد. او همچنین تأکید کرد: عراق مشتاق است روابط متعادلی با کشور‌های همسایه برقرار کند و اجازه ندهد از خاک عراق برای تهدید امنیتش استفاده شود. این مقام عراقی با اشاره به اینکه «سیام سبتامبر آخرین مهلت خروج نیرو‌های ائتلاف (ضد داعش به رهبری آمریکا) از خاک عراق است» گفت: پایان مأموریت این ائتلاف، فضای وسیع‌تری را برای عراق باز خواهد کرد تا تلاش‌های خود را بر بازسازی، توسعه و تقویت رشد اقتصادی متمرکز کند. امانوئل ماکرون نیز در این تماس تلفنی با بر اهمیت روابط عراق و فرانسه تأکید کرد و از ماکرون دعوت کرد به عراق سفر کند. به گزارش شبکه خبری المیادین، نخست‌وزیر عراق در ادامه

رئیس جمهور فرانسه در گفت‌وگوی تلفنی امروز خود با نخست‌وزیر عراق بر حمایت پاریس از تلاش‌های بغداد در زمینه مبارزه با فساد، اجرای اصلاحات اقتصادی و استمرار حمایت از اقدامات آن در مبارزه با تروریسم تأکید کرد. الزیدی نیز از ماکرون برای سفر به عراق دعوت کرد. علی الزیدی، نخست‌وزیر عراق در ادامه

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر

خبر